

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1086182/6

בבית הדין הרבני האזורי תל אביב יפו

לפני כבוד הדיינים:

הרב שלמה שטסמן – אב"ד

התובעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ציון סמוכה)

נגד

הנתבע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ציפי פינקלשטיין)

הנדון: רמת החיים ויכולותיו של האב כמדדים לצורכי הילדים ולחיוב המזונות

החלטה

לפני בקשה לפסיקת מזונות ילדים זמניים.

סקירת רקע

הצדדים, ששניהם בנים למשפחות אמידות ומבוססות, נישאו זה לזו כדת משה וישראל בשנת 2012 לאחר חמש שנות זוגיות לא ממוסדת. מנישואין אלו נולדו לצדדים שני ילדים: [א'] יליד אוקטובר 2013 ו[ב'] ילידת אפריל 2016.

בני הזוג ניהלו אורח חיים ראוותני הכולל מגורים בוילה בהרצליה פיתוח; ריהוט, כלי בית, בגדים ותכשיטים של מיטב היצרנים והמעצבים; נהיגה ברכבי פאר יוקרתיים וחופשות תכופות ביעדים נחשבים בחו"ל.

התנהלותם של הצדדים הייתה חסרת כל אחריות נוכח העובדה שהאיש כלל לא עבד; שהכנסותיה של האישה מעבודתה לא היו גבוהות ושארורח החיים הראוותני מומן בעיקר מתמיכה שוטפת ונדיבה של אם האיש ומבזבוז כספי פיצויים שקיבל האיש בגין תאונת דרכים קשה שעבר בנעורו.

כחודשיים לאחר לידת התינוקת נפרדו הצדדים ובחודש יולי 2016 הגישה האישה תביעת גירושין כרוכה נגד האיש. בית הדין קיים דיון בעניינם של הצדדים בסוף חודש נובמבר 2016 כאשר בסיומו ניתן פסק דין לגירושין. בשלהי שנת 2016 סודר גט פיטורין בין הצדדים.

בית הדין ניסה להבין בדיון מדוע בני זוג אשר חיו חיי רווחה כלכלית, שהתברכו בילד כבן שלוש ושחובקים בזרועותיהם תינוקת שזה עתה נולדה נגררים להליך גירושין?

לצדדים נרטיבים שונים אשר אינם סותרים זה את זה ואולי אף משלימים זה את זה.

האיש טען כי האישה נתנה עיניה באחר שאינו אלא עורך דין שעליו המליצה אימו כדי שיחליץ אותה מבעיות מיסוי קשות שאליהן נקלעה. מנגד טענה האישה כי האיש הוא עצלן, בטלן, שתיין וצרכן סמים קלים; 'שהחזיקה אותו על גבה' במשך שנים ושהקרע אירע נוכח

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

חשדותיו והשמצותיו ובעיקר נוכח העובדה שאימו של האיש 'סגרה את הברז' והפסיקה את התמיכה הכלכלית הנדיבה והמשמעותית בבני הזוג.

טענות הצדדים

טענות האם

האם מבקשת שבית הדין יחייב את האב במזונות זמניים בסכום המתקרב לשלושים אלף ש"ח. את בקשתה מבססת האם על רמת החיים שבה חיו הצדדים ועל יכולותיו הכלכליות של האב.

לדבריה, כחלק מחיי הפאר והרווחה הראוותנים ילדיהם נהגו להיות לבושים בבגדי מותגים אנגליים כמו בבגדי מעצבים; שהתינוקת [ב'] 'נהנית' מעגלת תינוקות של וורסאצ'ה ושלבן [א'] שני חדרים, אחד מהם גדוש במיטב הצעצועים היקרים והעדכניים.

בכל הקשור ליכולות הכלכליות טוענת האם כי בעוד היא נהנית מיגיע כפיה אך משתכרת רק ששת אלפים ש"ח לחודש, לאב יכולות כלכליות מופלגות ובכללן נכסי נדל"ן בארץ ובחול; זכויות בחניון בהקמה ב[...]; מניות בחברות לא ידועות; חשבונות בנק בגרמניה שבהם כספים רבים ואף אחוזי נכות שבגינם זכה לפיצויים בסך שני מיליון ושבע מאות אלף ש"ח.

טענות האב

האב טוען שנפגע בנערותו קשות בתאונת דרכים וששל פגיעת הראש הקשה שממנה סבל אין לו ומעולם לא הייתה לו עבודה מסודרת. לדבריו, הוא ניסה לשלוח ידיו בעסקים שונים אך הדבר לא צלח.

לדברי האב, טענות האם על אודות יכולותיו הכלכליות מופרכות. הוא אכן קיבל פיצויים בגין פגיעתו בתאונת דרכים אך בסכום הקטן במיליון ש"ח מהסכום שלו טוענת האם ושגם אותו סכום בוזבז, לדרישת האם, על אורח חיים ראוותני וחסר אחריות. האב גם מכחיש מכול וכול שיש לו נכסי נדל"ן או מניות כלשהם.

עוד טוען האב כי דווקא לאם יכולת השתכרות מעסקי ביגוד שבהם הושקעו כספים מכספי הפיצויים שקיבל.

האב מכיר בחיובו על פי דין לזון את ילדיו אך טוען שיש לקבוע סכום מזונות ראוי על פי דין.

נציין כי בכתב התשובה היה נכון האב לשלם ארבעת אלפים ש"ח וברדיון אשר קיים בית הדין הסכימה באת כוח האם שהאב ישלם ששת אלפים ושלוש מאות ש"ח כאשר סכום זה כולל מדור והוצאות מטפלת לתינוקת של הצדדים (שורה 214 לפרוטוקול הדיון מיום י"ב במרחשוון תשע"ז – 28.11.2016).

דיון והכרעה

בית הדין מחייב מזונות ילדים על פי דין תורה הכתובה והמסורה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הלכה פסוקה היא כי האב חייב במזונות ילדיו עד שיהיו בני שש ואפילו אינו אמוד (שולחן ערוך אבן העזר סימן עא סעיף א; בית שמואל שם ס"ק א). על פי תקנות הרבנות הראשית בראשות הגר"א הרצוג והגר"מ"ח עוזיאל זצ"ל הורחב החיוב עד גיל חמש־עשרה. בתקנה מאוחרת יותר הורחב החיוב עד לגיל שמונה־עשרה.

דבר פשוט וברור שבכלל חיוב המזונות גם חיוב בכסות, במדור ובהוצאותיו. אך עם זאת גם פשוט וברור כפי שכתבו הפוסקים כי החיוב אינו לפי עושרו של האב אלא כפי צורכם של הילדים (שולחן ערוך אבן העזר סימן עג, סעיף ו; בית שמואל שם ס"ק ה; באר היטב סימן עא ס"ק א).

ועם זאת, אנו נוקטים כדעת הגר"ב ורנר זצ"ל, אב"ד תל אביב לפני כשני דורות, אשר כתב בספרו משפטי שמואל (מהדורא בתרא סימן י אות ג) שלמעשה נוהגים בבתי הדין להתחשב ברמת חיי האב ולא מקציבים לכולם שיעור אחיד אלא העשיר לפי עושרו והעני לפי עוניו, וזאת הואיל ו"מזונות הבנים מדין צדקה נגעו בה" ובצדקה אין קנה מידה אחד לכולם, ולכן, יש לחייב את האב לספק לבנו מזונות "די מחסורו אשר יחסר לו".

מהכלל אל הפרט.

התמונה העולה לפנינו היא כי הצדדים התנהלו כלכלית באופן בזבזני וחסר אחריות ומופקר וניהלו חיי ראוותנות בעיקר על חשבון אחרים התומכים בהם. פעם נוספת חוזים אנו באמיתת דבריו של החכם מכל אדם על "טובה פת חרבה ושלוה בה" ועל "עושר השמור לבעליו לרעתו".

מאורח חיים חסר אחריות ומופקר זה לא ניתן לגזור את יכולותיו הכלכליות של האב כדי לקבוע חיוב מזונות 'כפי עושרו'.

זאת ועוד: האם מייחסת לאב עושר, נכסי נדל"ן, מניות וחשבונות בנק בחו"ל, אך לא הביאה ולו בדל של ראיה המוכיחה קיום ממוץ ונכסים אלו.

אכן כפי שעולה מדברי האב עצמו, אין הוא 'עני מרוד', ואף אם אין לייחס לו – כפי טענת האם – עשירות מופלגת, יכולות כלכליות מסוימות ישנן לו, ואין מקום לחייבו במזונות מינימום כאחד מעניי ישראל.

פסיקתא

לאחר שמיעת טענות וטיעוני באי כוח הצדדים ועיון בחומר אשר בתיק ולאחר שיקול דעת מוחלט כדלהלן:

א. האב ישלם למזונות כל אחד משני הילדים אלף ושמונה מאות ש"ח לחודש ובסך הכול שלושת אלפים ושש מאות ש"ח. סכום זה כולל השתתפות בהוצאות החזקת מדור.

ב. בנוסף לכך ישלם האב ארבעים אחוז מהוצאות שכר הדירה. בכל מקרה לא ישלם האב עבור רכיב זה יותר מאלפיים וארבע מאות ש"ח.

ג. האב ישלם מחצית מהוצאות הגן והצהרון של הבן [א'] כמו כן ישלם האב מחצית מעלות המטפלת של הבת [ב'] בכל מקרה לא ישלם האב עבור השתתפותו בהוצאות הגן, הצהרון והמטפלת יותר משלושת אלפים ש"ח.

ד. כמו כן ישלם האב מחצית מהוצאות רפואיות חריגות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ה. תחולת חיוב החלטה זו מחודש ספטמבר 2016 כאשר האב רשאי לנכות סכומים שהעביר לאם עבור מזונות הילדים – ככל שהעביר סכומים שכאלה.

ו. מזכיר בית הדין יקבע מועד דיון במזונות קבועים.

ניתן ביום י"ב באדר התשע"ז (10.3.2017).

הרב שלמה שטסמן – אב"ד